

ЕЛЕГІЯ

Людьми забутий і богами,
Сиджу я осьде над потоком,
Хтів би-м го перескочить скоком,
Но все лиш фиркаю ногами.

Минув час моїх скоків хвацьких!
Тепер я сам, як день божистий,
Сиджу й співаю акафісти
Та стиха дру хлопів скалацьких.

Забув про мене бог і люде,
Та чорт їм! Добре то той мот:
Народ про вождя позабуде,
То й вождь забуде про народ!

І я теперка забуваю
Про божі всі права і людські,
Нещадно дру, ще й обплюваю
Всі тії весі ботокудські.

Колись я був Рак Поступович,
Но нині того вже не чутко,
Я не Наум вже Безумович,
А лиш попросту — Іван Забудько!